

i de sidste Aar opstaaet en betydelig transatlantisk Fart, navnlig mellem Nordamerika og Kjøbenhavn. Med de Skibe, der gaa i denne Fart, komme en hel Del Varer, som ere bestemte ikke blot her til Landet, men ogsaa til Sverige og forskjellige østersøiske Havne, og det er navnlig begrundet i de gunstige Havneforhold heri Kjøbenhavn, idet Skibe af den Størrelse, som er nødvendig for at kunne drive den Forretning, kunne gaa ind i Kjøbenhavns Havn, men ikke kunne komme ind i de fleste af de østersøiske Havne, fordi der er en for lav Vandstand. Altsaa, disse Varer gaa over Kjøbenhavn og udgjøre en ikke saa ganske ringe Del af Kjøbenhavns Transithandel, og jeg haaber, at denne Handel skal tiltage ikke saa ganske lidt. Man maa imidlertid ikke tro, at det er den eneste Veie, ad hvilken man kan faae disse Varer fra Nordamerika sendte til Østersøen; nei, de kunne virkelig gaa helt andre Veie, og derved opstaaer en meget stor Konkurrence. De kunne f. Ex. gaa til Liverpool til en meget lav Fragt; der er jo en overordentlig stor Paketsart med Dampskibe mellem Nordamerika og Liverpool. Varerne gaa altsaa ofte for en meget billig Fragt til Liverpool, og fra Liverpool igjen dels direkte med Dampskib, dels pr. Sernbane til Hull og derfra med Skib rundt omkring til Østersøen. I den allerførste Tid er der opstaaet en ny Konkurrence, idet der er oprettet regulære Linier mellem Antwerpen og de Forenede Stater. De amerikanske Varer sendes altsaa til Antwerpen og derfra til Østersøen. Denne Trafik foregaar paa den Maade, at der f. Ex. i New-York slutes en Fragt paa disse Varer, ikke til Liverpool, Antwerpen eller Kjøbenhavn, men til de bestemte Steder, hvor Varerne skulle hen: Stettin, Königsberg, Danzig, St. Petersborg, Stockholm osv. deri indbefattet Expeditionen, paa alle disse forskjellige Steder. Dette fører Konkurrencen med sig.

Naar vi nu skulle konkurrere med disse Lande — thi det er med dem vi skulle konkurrere og ikke med Sverige — maa vi gjøre det Samme. Vi maa fixere en Fragt fra New York over Kjøbenhavn til alle disse forskjellige Steder, og naar vi saa skulle betale Skibsafgift af alle disse Varer her i Kjøbenhavn, er det et Spørgsmaal, om vi kunne konkurrere med dem, vi have at konkurrere med. Der rejser sig nu netop ogsaa med Hensyn til Transithandelen forskellige Anomalier, der ville komme frem. Efter Bestemmelserne betale Kredit- og Transitoplagsvarer, naar de udføres med Skibe, ikke nogen Skibsafgift, men de betale for Indgaaende; altsaa for disse Varer, der komme ind og gaa ud igjen, vil dog under alle Omstæn-

digheder Skibsafgiften være at betale for een Gang, nemlig for Indgaaende, selv om de blive fri for Udgaaende. Der er imidlertid ogsaa, jeg vil nævne f. Ex. med Kis, det ganske særegne Tilfælde, at naar man hæver Tolden paa Kis, hvorfra der sælges mere i Kjøbenhavn til Udførsel, navnlig til Tydskland og ogsaa tildeels til Sverige, end til Forbrug her i Landet, vil denne Artikel, medens der nu ved Udførsel ikke betales nogen som helst Skibsafgift, fordi den udføres fra Transit- eller Kreditoplag, fremtidig, naar der ikke betales Told af den, komme til at betale Skibsafgift, ogsaa naar den skal udføres, idet den da ikke udføres fra Transit- eller Kreditoplag, men som fremmede og frigjorte Varer ligesom Landets Produkter. Der vil altsaa komme overfor Transit-handelen en ny Byrde frem, som vi ikke nu kjende. Jeg skal nævne et andet Tilfælde, som jeg ikke veed, hvorledes det egentlig staar sig med; jeg skal berøre det ved denne Leilighed, fordi det er Noget, der hyppig kommer frem ved den nordamerikanske Forretning. Naar et Skib kommer fra Nordamerika og har Varer inde til forskellige Steder ved Østersøen, hører det til Reglen, at der ved dets Ankomst ligger andre Dampskibe parate for at gaa til disse forskellige Steder; de lægge sig saa paa Siden af den store Amerikadamp, og Varerne blive løsjede fra denne over i disse Skibe og tages ikke paa Transit- eller Kreditoplag, og der kræves kun Slet og ret en Omledningsangivelse derfor. Efter Tarifen ere Varer, naar de løsses eller lades, underkastede Skibsafgift. Disse Varer, som jeg nys nævnte, blive, det kan ikke negtes, løsjede op af Skibet og indladede i et andet Skib; skulde de nu betale Skibsafgift eller ikke? Det er mig ikke ganske klart. Følge Ordet „løsje“ skulde de betale; men det vilde forekomme mig næsten modsigende, om de Varer, som blive omledede, skulde stilles flettere end de Varer, der vare løsjede og tagne paa Kreditoplag. Dette er en Hensigt, jeg har villet gjøre.

Jeg læste da videre i denne Betænkning, og saa kom jeg til et ganske forfærdeligt stort Tal, 1,137,000 Kr., som Staten skulde forecere Skibsfarten. Ja, jeg kan ikke negte, jeg blev noget ængstelig derved; men da jeg kom i Detail dermed, blev jeg ganske rolig. Jeg vil nu forudsætte den Bemærkning, at, efter hvad jeg har ytret, kan jeg ikke betragte Noget som helst, der saaledes bliver gjort af Staten, for at skulle være Noget, der specielt bliver gjort alene for Skibsfarten; jeg tror, at det Altsammen bliver gjort i det store fælles Bels Interesse, men ikke i noget